

دعای ۵۷- هرگاه اندوهگین می شد و خطاها او را غمگین می نمود

اَللّٰهُمَّ يَا كَافِيَ الْفَرْدِ الضَّعِيفِ، وَوَاقِيَ الْأَمْرِ
الْمَخُوفِ،

خداوندا! ای کفایت کننده فرد ناتوان و ای نگهدارنده از
حادثه هراسناک!

أَفْرَدْتَنِي الْخَطَايَا فَلَا صَاحِبَ مَعِيَ،
گناهان و خطاها مرا دچار تنهایی کرده و هیچ یاری کننده ای
ندارم

وَضَعُفْتُ عَنْ غَضَبِكَ فَلَا مُؤَيِّدَ لِي،
در برابر خشم تو ناتوانم و هیچ پشتیبانی ندارم.

وَأَشْرَفْتُ عَلَى خَوْفٍ لِقَائِكَ فَلَا مُسَكِّنَ لِرَوْعَتِي،
در آستانه رویارویی با تو دلهره این دیدار، وجودم را فرا گرفته و
هیچ چیز این هراسم را آرام نمی کند.

وَمَنْ يُؤْمِنُنِي مِنْكَ وَأَنْتَ أَخَفَّتَنِي؟
آنگاه که تو مرا بترسانی، کیست که مرا از تو در امان بدارد؟

وَمَنْ يُسَاعِدُنِي وَأَنْتَ أَفْرَدْتَنِي؟
و آنگاه که تو مرا تنها بگذاری، کیست که مرا یاری دهد؟

وَمَنْ يُقَوِّينِي وَأَنْتَ أَضْعَفْتَنِي؟

و آنگاه که تو مرا ناتوان سازی، کیست که مرا توانمند کند؟

لَا يُجِيرُنِي إِلَهِي إِلَّا رَبُّ عَلَى مَرْبُوبٍ،

محبوب من! جز پروردگار کسی پرورش یافته خود را پناه ندهد.

وَلَا يُؤْمِنُ إِلَّا غَالِبٌ عَلَى مَغْلُوبٍ،

و جز آنکه غالب و قاهر است، کسی امان بخش فرد شکست خورده نیست؛

وَلَا يُعِينُ إِلَّا طَالِبٌ عَلَى مَطْلُوبٍ،

و طلب شده را جز طلب کننده، یاری نمی‌رساند

وَبِيْدِكَ يَا إِلَهِي جَمِيعُ ذَلِكَ السَّبَبِ، وَإِلَيْكَ الْمَفْرُ
وَالْمَهْرَبُ،

محبوب من! همه این راه‌ها و اسباب، تنها در دست توست و هیچ گریزگاه و پناهی جز به سوی تو نیست.

فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ، وَأَجِرْ هَرَبِي وَأَنْجِحْ مَطْلَبِي.

پس بر محمد و خاندان او درود فرست، و مرا در این گریزگاه پناه ده و درستیابی به خواسته‌ام، کامروا ساز.

اَللّٰهُمَّ اِنَّكَ اِنْ صَرَفْتَ عَنِّيْ وَجْهَكَ الْكَرِيْمَ، اَوْ
مَنْعَتَنِيْ فَضْلَكَ الْجَسِيْمَ،

خداوند! اگر روی کرم و بزرگواریات را از من بگردانی، یا فضل
عظیمت را از من دریغ کنی،

اَوْ حَظَرْتَ عَلَيَّ رِزْقَكَ، اَوْ قَطَعْتَ عَنِّيْ سَبَبَكَ
یا روزیات را بر من ممنوع کنی، یا رشته پیوندت را از من بگسلی،

لَمْ اَجِدِ السَّبِيْلَ اِلَى شَيْءٍ مِنْ اَمَلِيْ غَيْرَكَ،
جز تورا می به سوی هیچ کدام از آرزوهایم نخواهم یافت

وَلَمْ اَقْدِرْ عَلَى مَا عِنْدَكَ بِمَعُوْنَةِ سِوَاكَ،
و به یاری غیر از تو، توان دستیابی به آنچه نزد توست را نخواهم
داشت.

فَاِنِّيْ عَبْدُكَ وَفِيْ قَبْضَتِكَ، نَاصِيَّتِيْ بِيَدِكَ،
که من بنده تو و در قبضه قدرت تو هستم و اختیارم به دست
توست

لَا اَمْرَ لِيْ مَعَ اَمْرِكَ،
با وجود امر و فرمان نافذ تو هیچ امر و اراده ای از خود ندارم

مَا ضٍ فِي حُكْمِكَ، عَدْلٌ فِي قَضَائِكَ،

حکم و فرمانت درباره من جاری و قضا و تقدیرت در حق من عادلانه است.

وَلَا قُوَّةَ لِي عَلَى الْخُرُوجِ مِنْ سُلْطَانِكَ،

هیچ توان و قدرتی برای خروج از قلمرو فرمانروایی تو ندارم

وَلَا أَسْتَطِيعُ مُجَاوَزَةَ قُدْرَتِكَ،

و نمی توانم از دایره قدرت تو فراتر روم

وَلَا أَسْتَمِيلُ هَوَاكَ، وَلَا أَبْلُغُ رِضَاكَ،

نه می توانم دل تو را به دست آورم، و نه به رضای تو نائل شوم،

وَلَا أَنَالُ مَا عِنْدَكَ إِلَّا بِطَاعَتِكَ وَبِفَضْلِ رَحْمَتِكَ.

و به آنچه نزد توست جز با اطاعت از تو و با فضل رحمت بی کرانت دست نمی یابم.

إِلَهِی أَصْبَحْتُ وَأُمْسَيْتُ عَبْدًا دَاخِرًا لَكَ،

محبوب من! صبح و شب را در حالی سپری می کنم که بنده ای حقیر و تسلیم تو هستم؛

لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي نَفْعًا وَلَا ضَرًّا إِلَّا بِكَ،

مالک هیچ سود و زیانی برای خود نیستم، مگر به اراده تو.

أَشْهَدُ بِذَلِكَ عَلَى نَفْسِي، وَأَعْتَرِفُ بِضَعْفِ قُوَّتِي،
وَقَلَّةِ حِيلَتِي،

به این واقعیت درباره خود گواهی می دهم و به ضعف توانایی
و تدبیر اندک خویش اقرار می کنم.

فَأَنْجِزْ لِي مَا وَعَدْتَنِي، وَتَمِّمْ لِي مَا آتَيْتَنِي،

پس به آنچه مرا وعده داده ای، وفا کن و آنچه را به من بخشیده ای
کامل گردان.

فَإِنِّي عَبْدُكَ الْمُسْكِينُ الْمُسْتَكِينُ الضَّعِيفُ الضَّرِيرُ،
الدَّلِيلُ الْحَقِيرُ، الْمَهِينُ الْفَقِيرُ، الْخَائِفُ الْمُسْتَجِيرُ.

زیرا که من بنده ای بینوا، فروتن، ناتوان، رنجور، خوار، ناچیز،
بی ارزش، نیازمند، هراسان و پناهنده به تو هستم.

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ، وَلَا تَجْعَلْنِي نَاسِيًا
لِذِكْرِكَ فِيمَا أَوْلَيْتَنِي،

خداوندا! بر محمد و خاندان او درود فرست، و مرا هرگز دریاد
نعمت هایت که بر من ارزانی داشته ای، دچار فراموشی نساز

وَلَا غَافِلًا لِإِحْسَانِكَ فِيمَا أَبْلَيْتَنِي،

و در برابر نعمت هایی که به من بخشیدی و بدان ها مرا آزمودی،
غافل مگردان

وَلَا آيِسًا مِنْ إِجَابَتِكَ لِي وَإِنْ أَبْطَأْتُ عَنِّي،

و مرا از اجابت (دعای) خویش، هرچند به طول انجامد؛ ناامید نکن

فِي سَرَّاءٍ كُنْتُ أَوْ ضَرَّاءٍ، أَوْ شِدَّةٍ أَوْ رَخَاءٍ، أَوْ عَافِيَةٍ
أَوْ بَلَاءٍ،

چه در خوشی باشم یا ناخوشی، چه در سختی باشم یا آسایش،
چه در سلامتی باشم یا گرفتاری،

أَوْ بُؤْسٍ أَوْ نَعْمَاءٍ، أَوْ جِدَّةٍ أَوْ لَأْوَاءٍ أَوْ فَقْرٍ أَوْ غِنًى.

خواه در زمانه نیاز یا در سایه نعمت، چه در وسعت یا در تنگنا
و سختی، و چه در فقر یا توانگری.

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ، وَاجْعَلْ ثَنَائِي عَلَيْكَ،

وَمَدْحِي إِيَّاكَ وَحَمْدِي لَكَ فِي كُلِّ حَالَاتِي،

خداوندا! بر محمد و خاندان او درود فرست؛ و چنان کن که
ستایش و ثنایم برای تو و سپاسم نسبت به تو، در همه احوال
جاری باشد؛

حَتَّى لَا أَفْرَحَ بِمَا آتَيْتَنِي مِنَ الدُّنْيَا، وَلَا أَحْزَنَ عَلَى

مَا مَنَعْتَنِي فِيهَا،

تا آنجا که نه به آنچه از دنیا نصیبم کرده‌ای شاد شوم، و نه
بر آنچه از من دریغ داشته‌ای اندوهگین گردم

وَأَشْعِرْ قَلْبِي تَقْوَاكَ، وَاسْتَعْمِلْ بَدَنِي فِيمَا تَقْبَلُهُ مِنِّي،

و پرهیزگاری‌ات را با قلبم آمیخته کن، و بدنم را در مسیری به کار گیر که مورد قبول توست.

وَأَشْغَلْ بِطَاعَتِكَ نَفْسِي عَنْ كُلِّ مَا يَرِدُ عَلَيَّ،
و وجودم را، برای دور ماندن از هر خلاقی که به جانب من می‌آید، به طاعت و بندگی‌ات مشغول دار

حَتَّى لَا أَحِبَّ شَيْئًا مِنْ سُخْطِكَ، وَلَا أَسْخَطَ شَيْئًا مِنْ رِضَاكَ.

تا آنجا که هیچ‌یک از موجبات ناخشنودی تو را دوست نداشته باشم، و نسبت به چیزی که رضایت تو در آن است، ناخشنود نباشم.

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ، وَفَرِّغْ قَلْبِي لِمَحَبَّتِكَ،
وَأَشْغَلْهُ بِذِكْرِكَ،

خداوندا! بر محمد و خاندان او درود فرست، و قلبم را برای محبت خویش خالی گردان، و آن را به یاد خود مشغول نما،

وَأَنْعَشْهُ بِخَوْفِكَ، وَبِالْوَجَلِ مِنْكَ، وَقَوِّهِ بِالرَّغْبَةِ إِلَيْكَ، وَأَمِلْهُ إِلَى طَاعَتِكَ،

و آن را با خشیت و ترس از خودت زنده بدار، و با رغبت و اشتیاق به سوی خود، قدرتش بخش، و به طاعت خویش متمایل ساز،

وَأَجْرِبِهِ فِي أَحَبِّ السُّبُلِ إِلَيْكَ، وَذَلِّلْهُ بِالرَّغْبَةِ فِيمَا
عِنْدَكَ أَيَّامَ حَيَاتِي كُلِّهَا،

و قلب مرا در پسندیده‌ترین مسیرهای رضایت رهنمون شو، و
تا پایان عمرم، آن را با شوق آنچه نزد توست، فروتن و خاضع بدار

وَاجْعَلْ تَقْوَاكَ مِنَ الدُّنْيَا زَادِي، وَإِلَى رَحْمَتِكَ رِحْلَتِي،
وَفِي مَرْضَاتِكَ مَدْخَلِي،

و توشه مرا از این جهان تقوای الهی قرار ده و سفرم را به سوی
رحمت، و جایگاهم را در رضایت قرار ده.

وَاجْعَلْ فِي جَنَّتِكَ مَثْوَايَ، وَهَبْ لِي قُوَّةَ احْتِمَالٍ بِهَا
جَمِيعَ مَرْضَاتِكَ،

جایگاهم را در بهشت خود قرار ده، و به من قدرتی عطا کن تا
بتوانم همه آنچه مایه خشنودی توست، انجام دهم.

وَاجْعَلْ فِرَارِي إِلَيْكَ، وَرَغْبَتِي فِيمَا عِنْدَكَ،
و راه گریز مرا به سوی خودت و اشتیاقم را به آنچه نزد توست،
قرار بده

وَالْبِسْ قَلْبِي الْوَحْشَةَ مِنْ شَرَارِ خَلْقِكَ،
و لباس وحشت (بیزاری) از بندگان بدکارت را بر قلبم بپوشان،

وَهَبْ لِي الْاُنْسَ بِكَ وَبِاَوْلِيَائِكَ وَاَهْلٍ طَاعَتِكَ،
وَأُنْسَ بِاخْوَدَتِ وَبِاَدُوْستَانِ وَاَهْلِ طَاعَتِ رَابِهْ مِنْ عَنَائِتِ فَرْمَا.

وَلَا تَجْعَلْ لِفَاجِرٍ وَلَا كَافِرٍ عَلَيَّ مِنَّةً، وَلَا لَهُ عِنْدِي
يَدًا وَلَا بِي إِلَيْهِمْ حَاجَةً،

وَهَرْگِزْ مَرَا زِيْر بَارْمَنْتِ نَابَكَارِ فَاجِرِ وَكَافِرِ قَرَارْ مَدَهْ، وَنَهْ هِيْچْ رَاهْ
تَسْلُطْ وَحَقِّ اَزْ جَانِبِ اَنَانِ بَرِ مِنْ بَاشَدْ، وَنَهْ مَرَا بَهْ اَنَانِ حَاجَتِي
پیدا شود

بَلِ اجْعَلْ سُكُوْنَ قَلْبِي وَاُنْسَ نَفْسِي وَاَسْتِغْنَائِي
وَكَفَايَتِي بِكَ وَبِمُخْيَارِ خَلْقِكَ،

بَلَكِهْ اَرَامِشْ دَلَمْ، اُنْسِ جَانَمْ، وَبِي نِيَاْزِيْ وَكَفَايَتِمْ رَا، تَنْهَادِرْ
خَوْدَتِ وَاَوَلِيَاءِ وَخَوْبَانِ دَرْگَاهَتِ، قَرَارْدَهْ.

اللّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَاٰلِهِ، وَاَجْعَلْنِي لَهُمْ قَرِيْنًا
وَاَجْعَلْنِي لَهُمْ نَصِيْرًا،

خَدَاوَنْدَا! بَرِ مُحَمَّدِ وَخَانْدَانِشْ دَرُوْدِ فَرَسْتِ، وَمَرَا هَمْ نَشِيْنِ وَ
يَا رَاْاَنَانِ قَرَارْدَهْ.

وَأَمْنٌ عَلَيَّ بِشَوْقٍ إِلَيْكَ وَبِالْعَمَلِ لَكَ بِمَا تُحِبُّ
وَتَرْضَى

و با مشتاق کردن من به سوی خودت و با عمل کردن به
آنچه دوست داری و می‌پسندی بر من منت گذار

إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، وَذَلِكَ عَلَيْكَ يَسِيرٌ.
که توقعاً بر انجام هر کاری توانایی، و این [امر] بر تو آسان است.